

[Forsvarsministeren.]

lodsernes synspunkter i så henseende, har jeg — efter at spørgsmålet har været forhandlet med finansministeriet — imidlertid fundet, at lodsernes pensionsbestemmelser er så nøje knyttet sammen med de tilsvarende bestemmelser for tjenestemændene, at der ikke bør foreslås en fravigelse af den almindelige aldersgrænse for lodsernes vedkommende.

Bortset fra dette enkelte punkt har det fremsatte lovforslag — der foruden ændringerne i afgifts- og pensionsordningen indeholder enkelte ændringer af mindre betydning — som nævnt opnået fuld tilslutning fra de i udvalget og i pensionskassens bestyrelse indvalgte lodser.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i kriminallov for Grønland og forslag til lov om ændring i lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning.

De to love bestemmer, at de skal optages til revision i folketingsåret 1959-60, og lovforslagene går ud på, at revisionen udsættes, således at den finder sted senest i folketingsåret 1962-63.

Det er overdraget „Udvalget for samfundsforskning i Grønland“ at foretage de nødvendige undersøgelser, der skal danne grundlag for revisionsforslagene. Forskellige forhold har imidlertid medført, at udvalget først er kommet forholdsvis sent i gang med at indsamle materiale i Grønland, og det vil ikke kunne afgive sin betænkning før tidligst til sommeren 1960.

Da jeg må anse det for at være af væsentlig betydning, at der ved to så vigtige love foreligger et så grundigt materiale som muligt, før man vil beslutte sig for en revision, og da udvalgets betænkning skal forelægges forskellige instanser til udtalelse, derunder Grønlands landsråd, har jeg fundet det nødvendigt at stille forslag om, at revisionen af de to love udskydes til senest 1962-63. Jeg kan tilføje, at eventuelle revisionsforslag naturligvis vil blive fremsat på et tidligere tidspunkt, hvis det skulle vise sig nødvendigt og forsvarligt.

Jeg vil hermed anbefale disse lovforslag

til det høje tings velvillige og efter omstændighederne hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Poul Thomsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren undersøge, om administrationen af statsinstitutionernes brændselsindkøb over statens brændselskontor og indkøb af kontormaskiner over DSBs handelsafdeling harmonerer med den smidighed, som den decentraliserede handel giver? Vil ministeren foretage en afvikling af centralindkøbene?“

Poul Thomsen: De danske statsbaner har gennem en, jeg ved ikke hvor lang, årrække, men i hvert fald gennem meget lang tid, haft den opgave at foretage brændselsindkøb for samtlige statsinstitutioner her i landet. Samtidig har handelsafdelingen under statsbanerne haft som opgave at indkøbe de kontormaskiner, som anvendes i statens forskellige virksomheder.

Det er fra mange institutionslederes side kommet til udtryk, at man ikke synes, denne ordning er tilfredsstillende. Man anerkender fuldt ud det store og dygtige arbejde, som gøres af statsbanerne og handelsafdelingen med hensyn til at fremskaffe de rigtige priser, de rigtige oplysninger og de bedste tilbud, når det drejer sig om kontormaskiner. Men samtidig synes man, det er lidt kinesisk, at en institutionsleder vel kan henvende sig til en handlende og træffe aftale med ham i henhold til de priser, som brændselsindkøbet har fastsat, men at regningen så skal fremsendes til statens brændselskontor og attesteres dér. Man synes, at der er lidt omsvøvsdepartement i dette, og at det fratager den enkelte institutionsleder noget af det ansvar, som han med rette bør have.

Det viser sig også, at dette, at man fra statens side retter henvendelse til ganske bestemte leverandører, ganske naturligt indskrænker antallet af de leverandører, som kan komme i betragtning.

Hvor det drejer sig f. eks. om København, kan det være mindre væsentligt; men